

הוֹלֶן

רב פעלים – ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רביינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

שמחה תורה

אמרנו

שיעור לפרשת השבוע מאת מרנו הרב

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

ברכה אישית ממשה רבינו

בחג שmini עצרת ושמחה תורה אנו קוראים את הפרשה الأخيرة בתורה, פרשת "זאת הברכה", ומנהג ישראל הקדושים להעלות לתורה ביום זה את כל הציבור כולם, וכן את כל הילדים הקטנים, כדי שכל אחד יזכה שייקראו לו קטיע כלשהו מפרשה זו.

ונשאלת השאלה: מה מיוחד בפרשת "זאת הברכה" מבין כל פרשיות תורתנו הקדושה אשר דואגת בה אנו מהדרים להעלות לתורה את כל הציבור, ואףלו את כל הילדים הקטנים?

וכדי להסביר על שאלה זו علينا להזכיר את מה שמסופר בפרשת "זאת הברכה" אשר סמוך ממש לפתרתו של משה רבנו ע"ה העלה הקב"ה לראש פסגת הר נבו "ויראהו ה' את כל הארץ, את הגלעד עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד ירושלים" (דברים לד, א-ב), ופירשו חז"ל (ספר פר' ז) "עד היום האחרון טז) שמה שנאמר כאן "עד היום האחרון" היינו גם "עד היום האחרון" - מלמד שהראשו את כל העולם כולו מיום שנברא עד יום שיחיו המתים". ככלומר ברגעיו חיו האחוריים של משה רבנו הקב"ה זיכהו לראות במראה הנבואה כל איש ואשה וכל ילד ולידה שעתידים להיוולד בעם ישראל עד סוף כל הדורות.

על פי זה מבואר בספר "יכahn פאר", שמה שנאמר בפתיחת הפרשה: "זאת הברכה אשר ברך משה את בני ישראל לפני מותו" חוזר על כל אחד מישראל עד סוף כל הדורות, והיינו שמשה רבנו כיון בברכתו על כל אדם ועל כל ילד שהיה בעם ישראל עד סוף כל הדורות והקדיש לכל אחד מהם ברכה פרטית עמוקה ליבו הטהור והאהוב.

מעתה מובן היטב מדוע אנו מהדרים דואג בפרשת "זאת הברכה" שכל איש וכל ילד הנמצא בבית הכנסת יעלה לתורה - משום שבספרה זו גנוזה הברכה האישית של כל אחד ואחד ממשה רבנו, ועל ידי שמעלים אדם לתורה וקוראים לפניו קטיע מפרשה זו, הוא זוכה מידנית שנה לקבל באופן אישי ניצוץ והארה מאותה ברכה פרטית שבירך אותו משה רבנו לפני אלפי שנים.

על כן צריך כל אדם להשתדל להגיע לבית הכנסת בשמחת תורה ולזכות לעלות לתורה כדי שלא יפסיד את הברכה של משה רבנו. וכן צריך כל אב להשתדל להביא עימיו את ילדיו הקטנים לבית הכנסת גם אם הדבר הכרוך במאמץ גדול, כדי שגם הם יعلו לתורה וגם הם יזכו לקבל ברכה אישית ממשה רבנו, ודבר זה ילווה אותם במשך כל השנה ויעמוד להם בעת הצורך.

שמחה של קדושה

ואף שעצבות היא מצד קליפת נוגה ולא מצד הקדושה - כיוון שהעצבות לעולם לא מגיעה למקום טוב אלא רק מצד הקליפה, כי מצד הקדושה כתיב: "עווז וחודה במקומו" (דברי הימים-א ט"ז) - את הפסוק הזה אמר דוד המלך בשעה שהוליך את ארון ה', ואז שרוא את כל הפרק של "הודו לה' קיראו בשם הוודיעו וגוי", ולכן גם אנו נהגים לומר פסוקים אלו כשעושים את ההקפות עם ספרי התורה בשמחת תורה. מכל מקום, מהפסוק שהרב מזכיר כאן אנו למדים שבצד הקדושה תמיד ישנה שמחה. מי שקשרו לאביו שבשמיים חייב תמיד להיות בשמחה. אם נתבונן היטב על החיים ושאר בעלי החיים נבחין בכך שתמיד הם שרים בעצב ודכאון פניהם כבושים בקרקע. אחת הסיבות לכך היא מפני שהם לא יכולים לראות את השמים, ולכן לעולם הם לא בשמחה. גם הישמעאים מתפללים כשהפניהם כבושים בקרקע, כי אין להם שום קשר עם השמים, ומשום כך גם הם תמיד בעצבות. אך יהודי מתפלל בקומה זקופה ומרימים עיניו למרום להורות על החיבור הנפלא שיש לו עם אביו שבשמיים, ועל כך אנו מברכים "ברוך שלא עשי עמי". כאשר אני רואה אדם עצוב אני משתדל שלא לדבר אליו באותו זמן, כיון שבאותו זמן הוא מנוטק מהברוא, ולכן אני שולח אותו לאיזה יומיים - שלושה עד שתרפה מחוליו, ויחדש את הקשר שלו עם הש"י.

זמן השבת

הדלקת נרות:	צאת השבת:
ירושלים	18:02 ר"ת 19:34
תל אביב	18:00 ר"ת 19:30
חיפה	18:01 ר"ת 19:31
באר שבע	18:02 ר"ת 19:33

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורהנו הרב

מקדים ברכה למכה

יום אחד שלחתי את בעלי למורנו הרב יורם יחד עם בניי כדי שיקבלו ממנו ברכה, אחד מהם היה רוקח והשני היה נשוי אף לא ילדים, בעלי והילדים הגיעו לכל כולל עמדו בתור הארון של האנשים שהגיעו לרבות והשיגיע תורם ניגשו לרבות.

הרב הניח את ידו על בני הנשי ללא ילדים וברך אותם... בזיווג הגון, בני אמר לרבי אבל אני נשוי... תברך את אחיו הרוקח הוא זוקק לברכה מעין זו, אבל הרוב אמר לו זה בסדר ולא חזר בו. הילד השני ובעל קיבלו ברכה וחזרו הביתה.

בני הנשי שאין לו ילדים לא הבין כלל מדוע הרב ברך אותו בברכה כזאת מוזרה - בזיווג? וכך גם כולם לא כל כך הבינו מה בדיק קורה כאן, והדבר נשאר ללא פתרון ומענה. עד ש -

לאחר מספר ימים בני הנשי דפק בדלת ונכנס אלינו הביתה פניו נפולות והוא עצוב מאוד, שאלנו אותו מה קרה ומה הוא כל כך עצוב, ואז הוא סיפר לנו שאשתו הגישה תביעה לגירושין בבית דין...

כולם הינו בהלם מוחלט, אך מוריינו הרב ידע ברוח קודשו את כל הנעשה וכבר ברך אותו בזיווג הגון.

ברוך השם כיום הוא נשוי באושר ונולד לו בן.

שואל ומישיב

הלכות אקטואליות מאות רבנו החיד"א שליט"א

מהלכות שמחת תורה

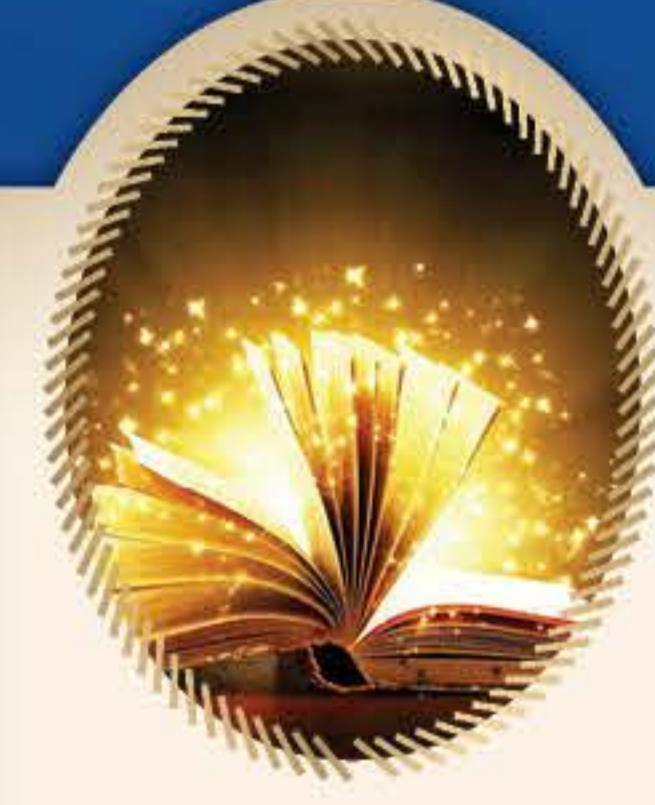
א. ביום שמחת תורה, בתפילה מוסף, מתחילה בס' עיטה דשמייא לומר "משיב הרוח ומוריד הגוף", וצריך שהשליח ציבור הוא יאמר ראשון "משיב הרוח ומוריד הגוף", ולכן אם אדם נאלץ להתפלל ביחיד ביום שמחת תורה, כשיגיע למוסף לא יאמר "משיב הרוח ומוריד הגוף", עד שייהי בטוח לפि הזמן שכבר שליח ציבור באיזה בית הכנסת שבאותה העיר אמר כבר "משיב הרוח ומוריד הגוף".

ב. וכל אדם ששכח ואמר מוריד הטל ולא אמר מוריד הגוף, אינו חוזר, כי בכל זאת הטל לא נוצר לעולם, וה' יתברך שולח אליו את הטל גם בחורף בנוסף לגשם, כי יש כמה דברים ביבול שגדלים בחסדי ה' יתברך ודוקא מהTEL.

ג. הגם שהתחלנו לומר "משיב הרוח ומוריד הגוף" כבר בשמחת תורה, מכל מקום בתפילה העמידה של יום חול ממשיכים לומר "ברכנו", ולא אומרים עדין "ברך עליינו" עד שיגיע יום ז' לחודש חשוון, מכיוון שבזמן בית המקדש, היו כולם עולים רגל לבית המקדש, והיה לוקח לאחרון שביהם להגיע לבתו בשביעי לחשוון, ולכן תיקנו חכמיינו הקדושים רק אז לבקש את הגוף, באמירת ברך עליינו. אבל כש רק אומרים "משיב הרוח ומוריד הגוף", אין כאן בקשה גשמי, אלא רק מזוכרים את הגוף ותו לא.

ומכל מקום העלה אהובינו מופת הדור הגאון רבינו עובדיה יוסף, שמי שטעה, ואמר ברך עליינו אחרי שמחת תורה, אינו חוזר, כי סוף סוף כבר התקופה ראהיה לגשם. וה' הטוב יתן גשמי ברכה ושמחה לכל עם ישראל.

ד. הגם שבשבת אם מוחא כפאים בתוך כדי השירה והרינה, צריך למוחא כפאים בשינוי, דהיינו שפעם בכמה מחיאות כפאים,ימהה כף כל אחר יד, מכל מקום בשמחת תורה, מותר לרקוד ומותר למוחא כפאים בדרך כלל יום, וכל זה מגודל השמחה לכבודה של תורה והלל לכבודה של תורה הקדשה. ואפילו אם חל שמחת תורה ביום שבת קודש, רוקדים ומוחאים כפאים בשירה והלל לכבודה של תורה הקדשה, וכן שמעתי מאドוני אבי רבינו יורם מיכאל אברגיל שהעלה בשם רבוינו הפוסקים.

галולה ומישיב

פנינים והנוגות מגודלי החסידות

פייר נתן לאבינוים

טען עשר בפני רבי אברהם, המגיד מטריסק: איך אפשר לתת צדקה? נתונים הצדקה לעניים, והם מבזבזים מעשי הצדקה ומפוזרים כסף כעשירים. נענה המגיד ואמר: חסיד אחד עמד לדין לפני בית דין של מעלה וטען: אינני אשם בחטאיהם, אשה רעה הייתה לי והיא הסיטה אותי... התנגד הקטגור: איך מתפתים לאשה? החזיר לו הסגגור: גם אתה מתפתה. נמננו וגמרנו לשלווח את הקטגור לארץ, ואת האשה הרעה הזאת יקח לאשה ויראו עם מי הצדקה.

וסיים רבי אברהם: אתה עומד ומקטרג על העניים, כשתעללה לבית דין של מעלה וישאלוך: קטרוג זה לשם מה? צדקה היכן? ויחילתו: לזכותך אי אפשר שמא אין צודק, להענישך אי אפשר, שהוא נכוונים דברך. לא תהיה ברירה אלא לשלווח אותך לכאן, כי עני מרוד, ולראות התעמוד בנסיך ותתנהג עני או לא...

ספר לשמחה תורה

הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב, בשנה הראשונה לחותנותו, כשהיה סמוך על שולחן חותנו, והוא טרם נתפרסם לצדי קדוש, כיבדוו בלילה שמחת תורה לומר לפני התיבה, בבית הכנסת שהתפלל פסוקי "אתה ראת". ניגש רבי לוי יצחק אל העמוד שהה כמה רגעים נטל את הטלית להתעטף בה והניחה, ורק התעכבר וכל הקהל עומד ומצפה שיתחיל סוף סוף פסוקי "אתה ראת". ופתאום נשמע קולו אומר: אם אתה למדן ואתה חסיד, אמרו אתה "אתה ראת"? עזב רבי לוי יצחק את העמוד שב למקוםו, הדברים המוזרים של רבי לוי יצחק הפליאו את המתפללים גם חותנו התבישי מאד אך לא רצה לשאול את חותנו על פשר הדבר. אחר הקפות לא יכול להתפרק עוד ושאל את רבי לוי יצחק לפשר ההתנהגות המוזרה. השיב לו רבי לוי יצחק: כשעמדתי לפני העמוד ורציתי להתעטף בטלית ולומר "אתה ראת" נשתרכ עמי היצר הרע, ואמר שהוא רוצה לומר עמי ייחד, שאלתי אותו מדוע שתהיה ראוי לכך? והשיב לי גם הוא בשאלת השבטי לו אני למדן, השיב לי שגם הוא למדן, שאלתי איפה למדת? אני למדתי אצל גאנונים פלוני ופלוני, אבל אתה? השיב לי: הלא עמר' חד הייתי שם וא"כ גם אני למדתי אצל אותם גאנונים. אמרתי לו אני חסיד, השיב לי גם אני חסיד. שאלתי היכן למד דרך החסידות? אני הייתי אצל צדיקים וקיבلت מהם, אבל אתה איפה היית? והשיב לי גם שם עמר' הייתי. ובראותי כי אין הוא מניחני בשום אופן, רוצה לומר עמי ביחיד "אתה ראת" עזבתי את הטלית מיד. ואמרתי לו: אם אתה למדן ואתה חסיד, אמרו אתה לבדוק... .

מענייני שמחת תורה

אחר שעברו שבעת ימי חג הסוכות, היום השמיני, הוא חג שמחת תורה, שבו זוכים לסימן את התורה הקדשה בקריאת הפרשה האחורה בספר התורה, פרשת "זאת הברכה", ועושים בו שמחה גדולה, והוא יום טוב גדול וחשוב, ומלא ברכת ה' ושמחה אמיתי. ובלשון התורה הקדשה נקרא החג הקדוש הזה שמחת תורה, בשם, "שmini עצרת", על שם שהוא יום שאחנו עוזרים את עצמנו בו מעשיות מלאכה. ואדוני אבי מופת הדור, רביינו יורם אברג'יל ביאר עוד, שהוא יום שהקדוש ברוך הוא, מגודל אהבתנו יתרברך אותנו, עוזר בעדינו מוצאת לשירה רגילה אחר חג הסוכות, ועשה לנו יום נוסף של חג מיוחד עצום ונשגב, לעם ישראל. והוא היום השמיני מתחילה חג הסוכות, ולכן נקרא שמו "שmini עצרת".

הטעם ממשיים ומתחלין את התורה הקדשה ביום שאחרי חג הסוכות, ולא בראש השנה שהוא يوم ראשון מן השנה, הוא גם כן להטעות את השטן שלא ידע מתי יהיה ראש השנה של היום, ולא יקטרג על ישראל, וכיון שנדרחה הסיום וההתחלת מיום ראש השנה דחויה עד כל הימים טובים, כדי שלא יצטרכו להפסיק בפרשיות של היום טוב.

וכיצד סדר קריית התורה והתפילה ביום שמחת תורה? שמחת תורה, שכאמור הוא נקרא בתורה הקדשה בשם "שmini עצרת", אחר תפילת ערבית שבכニיסת החג, מקדשים קידוש של החג, ומברכים בקידוש גם ברכת שחחינו, מכיוון שחג שמחת תורה הוא חג בפני עצמו, והוא לא חלק מחג הסוכות. ועושים סעודת חג בשמחה ובטוב לבב.

ונางו עם הקודש, לעשות שבע הקפות בלילה שמחת תורה אחרי תפילת ערבית, סביב התיבה של בית הכנסת, בזמן ספר התורה מונח עליה, ורוקדים וששים ושמחים שמחה גדולה בריקודים ושירות ותשבחות לה' יתרברך, לכבוד גומרה של תורה, וההתחלת מחדש בחסדי ה' יתרברך. ואף על פי שיש מצוה להרבות בשמחה ביום הקדוש הזה, מכל מקום, ידקדו שתהיה השמחה של מצוה, ולא שמחה של קלות ראש והוללות חילאה וחס. ולכן, צריכים להיזהר שלא לדוחף אחד את השני, ולא לצער אנשים מחמת השמחה הקדשה זו.

ג. שבר הויתור

מאת: ר. אהרון

הו, הנה היא,
בדוק לזאת
התכוונתי

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יומן אברג'ל זצ"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קל רינה נטיבות

054-9151553

[did. li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/HARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יומן אברג'ל

פניני השבוע

לימוד התורה חשוב ביותר אך לא פחות חשוב להסיר את כל ה"בליטות" לומר הגאווה, ולימוד תורה בנקיות ושמחת הנפש.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחתי צפוני הי"ו
لدופואת אהרון בן אסתר הי"ו
لدופואת אריה חי חורי בן יהודית
אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ ניניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדיין בן חנה ז"ל

הרבי יוזם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיה חתום לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשתראת שכינה, **תפקידי להגן עליך!**".

הרב יוזם
הבטיח

בן איש חי 1 ת.ד 102 נתיבות

טל': 08-6381000